

Šampanské bolo vždy pripravené v chladničke

Manželia Alfonz a Monika Juckovci. On – známy športový manažér a komentátor špecializujúci sa na atletiku. Poznáme ho z atletických mítingov, olympijských hier či iných súťaží. Ona – mama na plný úväzok. Vidáme ju však aj v školských laviciach na Univerzite Komenského v Bratislave, kde študuje teológiu. Spolu vytvárajú mnohodesiatnu rodinu a žijú v Bratislave.

Jozef Kováčik 11.10.2007

Kedy a ako ste sa rozhodli stať manželmi?

Monika: Chodili sme spolu tri roky. Pôvodne mala byť svadba po Vianociach v roku 1984, nakoniec sa však z organizačných dôvodov posunula na apríl 1985. Napriek všetkým poverám sme sa brali 13. apríla – s nádychom bláznivosti už od začiatku, ale od začiatku aj s požehnaním, čo doteraz hlboko prežívame.

Potom prišlo prvé dieťa, po ňom ďalšie. Koľko ich je dnes?

Alfonz: Nám samým sa to zdá až neuveriteľné, že dnes ich je osem. Najstarší má takmer 22 rokov, najmladší päť a pol.

Plánovali ste toľko detí už pred sobášom?

Monika: Počas chodenia sme sa v rámci teoretickej diskusie dohodli na štyroch deťoch. A ako vidieť – nevyšlo to.

Bývate v bratislavskom paneláku. Ako to zvládáte vy a ako vaši susedia?

Monika: Máme dva byty prepojené schodmi a tolerantných susedov. Na druhej strane je však pravda aj to, že ako jedni z mála v dome nemáme psa alebo iné bytové zvieratko.

Ako prebieha koordinácia dňa v takejto širokej rodine?

Alfonz: Myslím, že je to snaha o koordináciu, ktorá sa v ideálnej podobe nedá dosiahnuť. Staršie deti však majú mobily, komunikujú s nami, pomáhajú v rámci svojho voľna. Ešte sme nikoho nezabudli v škole alebo v škôlke.

Ako riešite generačný problém medzi deťmi?

Monika: Nepocitujeme generačné problémy, skôr povahové. Mladšie deti sú hrdé na svojich starších súrodencov a majú v nich oporu.

Manžel býva často služobne v zahraničí. Ovplyvňuje to nejakým spôsobom vzťahy v rodine?

Monika: Skôr tú organizáciu. Keď je doma, posielam deti za manželom, aby rozhodol o vážnych otázkach. V čase jeho neprítomnosti je teda o jedného riadiaceho pracovníka menej. V podstate som od začiatku prijala, že Ali cestuje, a nemám s tým problém, ani mi nič nevyčítam, patrí to k jeho práci. Dôverujem mu, že necestuje, ak nemusí. Cestovanie

nie je pre neho únik od rodiny, ale nutnosť. Ako sám hovorí, najradšej by bol s nami. Aj keď nezakrývam, že to občas nie je ľahké. Najťažšie to bolo, keď boli deti malé a napríklad všetky ochoreli.

Z počtu prijatých detí je zrejmé, že úcta k životu hrá vo vašej rodine podstatnú úlohu. Ako vnímate hodnotu života?

Alfonz: Život a jeho vznik je dar, ktorý nás presahuje. Ako dar ho treba prijať a vážiť si ho. Obzvlášť, keď sám Boh je darca, ktorý nedáva zlé dary. Veľa ľudí dnes podľahlo tlaku verejnosti a berie nový život ako príťaž. Z našej vlastnej skúsenosti hovoríme, že každé jedno dieťa prinieslo do rodiny radosť, lásku a požehnanie navyiac. Aj keď to často stálo prácu a bolesti navyše, pozitívnych hodnôt bolo viac ako námahy. Monika: Nikdy sme ani na okamih nezapochovali o novom živote. Každý človek je nútený denne prijať skutočnosti, ktoré mu skrúžia jeho ľudské plány. Denne sa prežehnávame, ale zobrať kríž do svojho života je nám na príťaž. Kríž je však jediná zbraň, s ktorou zvíťazíme.

Prečo podľa vás dnešný svet stráca citlivosť na základné hodnoty a naopak, je precitlivejší na osobnú slobodu?

Monika: Človek je úžasná bytosť, stvorená Bohom, no dnes sa často propaguje, že všetko zvládne sám a nepotrebuje Boha. Nechce ho v súkromnom živote, všetko si chce riadiť podľa seba. Prináša to sebeckosť, nelásku, prázdnotu, neochotu k obetujúcej sa láske. Je to neustály osobný boj. Čím hlbšie pochopíme Boha, tým viac chápeme ľudí a ich osobnú slobodu. Čím viac pochopíme Stvoriteľa, tým viac chápeme jedinečnosť každého človeka.

Ste neoddeliteľnou súčasťou Manželských stretnutí, ktoré sa každoročne konajú v Banskej Bystrici. Ako vnímate túto aktivitu?

Monika: Je to Božie dielo. Boh nehľadá ani na postavenie, ani na vek či krásu. Na tomto stretnutí sme si všetci pred ním rovní. Spájajú nás podobné problémy a radosti. Bojujeme na rovnakej úrovni bez rozdielu. Za desať rokov sme si vytvorili krásne priateľstvá a naučili sme sa spoločne prechádzať cez ťažšie obdobia života.

Čo vám tieto stretnutia prinášajú?

Alfonz: Vnímame ich prínos pre celú rodinu. Deti majú svoje spoločenstvo s rovesníkmi, naši starší majú spoločenstvo animátorov. Všetci majú svoj vlastný program a pritom je rodina spolu. Rodičia – manželia sú tento týždeň spolu, venujú sa jeden druhému, hlbšie analyzujú svoje problémy, naučia sa napríklad medzi sebou lepšie komunikovať. A práve hlboké priateľstvá medzi manželskými párami a aj celými rodinami sa stávajú pokladom, z ktorého čerpáme celý rok.

Prečo je podľa vás potrebné, aby sa rodiny vzájomne stretávali?

Monika: Pre základné hodnoty rodiny je teraz ťažká doba. Všetko sa relativizuje, dokonca aj rodina a manželstvo. Psychológovia a iní odborníci z praxe pritom bijú na poplach, lebo problémy s deťmi a mladistvými sú odrazom problémov rodín a manželstiev. Práve v tomto pomáha spoločenstvo rodín. Vzájomne si môžeme poradiť, pomôcť, podržať sa. Manželské stretnutia sú veľmi dôležité, lebo dnes je čoraz menej kňazov, ktorí sa venujú manželom a rodinám.

Mama Monika študuje teológiu. Prečo? A ako sa to dá stihnúť pri všetkých povinnostiach?

Monika: Teológia ma vždy zaujímala. Najskôr som však počkala na všetky pôrody a potom som sa prihlásila na štúdium. Čím viac skrípt a kníh sa mi dostáva do rúk, tým viac mám dojem, že je ešte veľa toho, čo neviem. Je to pre mňa hlbšie a dôvernejšie poznávanie Boha. Cítim v sebe potrebu dávať toto Ježišovo poslanstvo.

V živote sa dá stihnúť všeličo, ľudia majú rôzne záľuby a koníčky. Manžel aj deti sú mi veľkou oporou. A jasné je, že mi pomáha Pán, bez ktorého by som to nezvládla.

Svedomie je pre kresťana vždy najdôležitejším ukazovateľom. Ako vnímate aktivity politikov namierené proti výhrade vo svedomí?

Monika: Smutné a zarážajúce je, ako ľudia, ktorí majú plné ústa slobody a možnosti voľby, chcú nás veriacich o túto slobodu pripraviť. Najnovšie nás zarazila aj takzvaná sexuálna výchova na školách. V minulosti sme počúvali básne o Leninovi a o Stalinovi a doma nám rodičia vysvetľovali, ako to v skutočnosti je. Rodičia, s ktorými diskutujeme, sú pohoršení a rozhodne nesúhlasia, aby ich deťom predkladali v škole tendenčné nepravdy a polopravdy. Je to napríklad jasná propagácia antikoncepcie, teda sú v tom zasa len peniaze, a bolo by smutné, ak by sa našli veriaci, ktorí na to naskočia a dajú sa oklamať. Alfonz: Svedomie je tak pre veriaceho, ako aj neveriaceho svätyňou. Preto je dôležité brať ho vážne na všetkých úrovniach života.

Ak by ste mali vymenovať päť najdôležitejších slov v živote, ktoré by to boli?

Spolu: Boh, partner, láska, život, humor.

Vaše okolie je vždy plné dobrej nálady a humoru. Podelíte sa s čitateľmi aj o nejaký dobrý manželský alebo rodinný vtip?

Monika: Máme skôr skúsenosť, aký má Boh zmysel pre humor. V čase nášho chodenia sa Ali veľmi obával toho, či budeme môcť mať deti. Bol by veľmi nešťastný, keby som mala zdravotné problémy s plodnosťou a podobne. Ako je to teraz, po 22 rokoch manželstva, vidíte sami...

A ešte niečo zo života. Niekedy boli chvíle, keď sme čakali, či príde cyklus, alebo nie, teda či nás bude o jedného viac. Manžel vždy nachystal do chladničky šampanské. Boli sme rozhodnutí otvoriť ho tak či tak. Bud' na oslavu nového života, alebo na čas získaný medzi narodením našich detí.